PSALMUL 44 (II)

1. [9]Dar Tu, Doamne, Tu ne lepezi
și ne-acoperi de rușine,
nu mai ieși cu oastea noastră,
[10]lași vrăjmașul să ne-alunge...
Cei ce ne urăsc ridică
prada de la noi luată,
căci fugim, bătuți, din luptă
și potrivnicul ne-ajunge.

2. [11]Ne dai ca pe oi vândute
și ne-mprăștii prin popoare,
[12]vinzi pe-ai Tăi ca pe nimica
și nu le dai prețuire,
[13]ne faci de ocara celor
ce pe noi ne înconjoară,
[14]de pomină printre neamuri,
pricini de nedumerire.

3. [15]Totdeauna-mi văd ocara
și rușinea-mi umple fața
[16]când aud și văd vrăjmașii
că-și bat joc așa de mine.
[17]Toate-acestea ni se-
ntâmplă
făr’ să Te fi-uitat vreodată,
făr’ să fi călcat vreodată
legămintele cu Tine...

4. [18]Da, nici inima, nici pașii
nu ne-am smuls de pe-a Ta
cale,
[19]ca să ne zdrobești în locuri
cu șacali și-n văi de moarte.
[20]Dac-am fi uitat de Domnul
și ne-am fi-nchinat la altul,
[21]n-ar ști Dumnezeu aceasta,
El ce inima o-mparte?

5. [22]Dar din pricina Ta
suntem
înjunghĭați în orice vreme,
și suntem priviți ca niște
oi sortite la tăiere.
[23]Scoală-Te, de ce dormi,
Doamne?
Nu ne lepăda-n vecie!
[24]Pentru ce Ți-ascunzi Tu Fața
și-uiți de-a noastră grea
durere?

6. 25Doborât e-al nostru
suflet
în țărână și mâhnire,
trupul nostru zace-n tină
apăsat de-ndurerare.
26Scoală și ne-ajută,
Doamne,
cu-a Ta mare bunătate,
scoală și ne izbăvește
cu puterea Ta cea mare!